

ja en fa cent

1919

F. X. Sánchez Mesa

Administració

L'any es va iniciar el 24 de gener amb l'aprovació de la llista d'electors compromissaris amb dret de vot per a l'elecció de senadors, després que estigués publicada durant 20 dies i no rebre cap mena de reclamació en contra. Es va decidir enviar-ne una còpia al governador civil.

El mateix dia es va informar d'una carta remesa pel tinent de línia de la Guàrdia Civil amb les necessitats a què hauria de fer front el municipi per tal d'instal·lar una caserna del cos armat. Després d'un debat en què van participar tots els regidors, i on es van recordar els fets ocorreguts a l'octubre de l'any anterior, va quedar demostrada la necessitat de comptar, almenys, amb una parella de guàrdies civils i un caporal o bé un sergent. Els arguments que defensaven aquesta decisió tenien en compte que Alcover era un municipi amb una població important (en aquell moment prop de 3.000 habitants), el nombre de fàbriques, l'extensió del terme municipal i la seva situació topogràfica. Tot plegat va fer que el consistori adoptés per unanimitat l'acord de poder comptar amb la Guàrdia Civil. Així s'aprovava fer incloure als pressupostos municipals: "Casa-Cuartel, menaje, utensilios, bandera con asta, rótulo, sello con su caja y Servicio medico-farmacéutico gratuito, como así también a practicar con cargo a dichos presupuestos, las obras de reparación en la Casa-Cuartel y atender anualmente al blanqueo de la misma."

Al llarg de l'any l'alcalde Ramon Gomis presentà constantment l'estat dels comptes municipals així com l'estat de la caixa. Un element essencial era el pagament dels sous dels treballadors municipals i en moltes de les sessions podem veure com es relacionen aquests pagaments. Més enllà de saber el nivell salarial de l'època, dada gens menyspreable pels estudiosos de la història econòmica, aquestes relacions en ajuden a saber la tipologia dels treballs municipals i les persones que s'encarregaven de fer-los en un moment determinat. És una fotografia del moment. El 28 de març el ple va donar llum verda al pagament dels seus treballadors corresponent als mesos de febrer i març, i en quedà la següent relació:

- Secretari de l'Ajuntament, 379,17 ptes.
- Agutzil Joan Girona Serra, 109,75 ptes.
- Serens Joan Barberà Cervelló i Francesc Gumà Papiol, 62,74 a cadascun.
- Guarda de Camp Miquel Girona Serra, 166,50.
- Escrivent temporal Joan Agasa Puell, 118 ptes. per 59 jornals a raó de dues pessetes per jornal.
- Encarregat del cementiri Joan Pina Montlleó, 61,86 ptes.
- Encarregat del rellotge públic, 193,31 ptes. per tot l'any 1918 i el primer trimestre de 1919.
- A Joan Masqué Punsoda, pel lloguer del segon semestre de 1918 del local de l'escola dirigida per la professora Dorotea Solé Bes, 100 ptes.
- A les professores Carme Solà Guinjoan i Ursicina Bou Casamitjana, 156,25 ptes. a cadascuna pel lloguer de les seves respectives cases-habitacions corresponent a 1918 i primer trimestre de 1919.
- Metge titular Lluís Domingo Martí, 70 ptes. pels seus honoraris pel reconeixement dels mossos del corresponent reemplaçament.
- Per fer la talla dels mossos, a Josep Barberà Cervelló, 10 ptes.
- A Pere Rovira Sanromà, inspector municipal d'Higiene i Sanitat Agropecuària, 365 ptes. per tres trimestres de 1918 i el primer de 1919.
- A Adolfo Artal, agent de negocis de l'Ajuntament a Tarragona, 61 ptes.
- Depositari dels fons municipals, Josep Gumà Papiol, 32,25 ptes pel primer trimestre de 1919.
- Encarregat de l'escorxador, Joan Girona Serra, 31,25 ptes. corresponent a tot l'any 1918 i primer trimestre del 1919.

El mateix dia es va consignar la quantitat de 999 ptes. anuals per la plaça d'oficial de secretaria i es va proposar que l'escrivent temporal, Joan Agasa Puell, pogués ocupar aquesta plaça. La proposta es va aprovar per unanimitat.

A meitat mes de maig es va procedir al sorteig dels vocals que, dividits per seccions, havien de formar la Junta Municipal i el resultat quedà de la següent manera:

- Primera secció, Antoni Alumà Pàmies, Ramon Camps Isern i Àngel Gendrós Torres.
- Segona secció: Gabriel Ferré Rubert, Josep Figueras Isern i Joan Girona Miret.
- Tercera Secció: Joan Martí Serra i Francesc Rubert Català.
- Quarta Secció, Joan Simó Masqué i Ramon Rosich Batet.

També es va donar a conèixer que el senyor Rogelio Sol havia estat nomenat governador civil de la província. El consistori, com era habitual, es va congratular del nomenament i va comissionar l'alcalde Gomis per fer-li una visita a Tarragona i traslladar-li l'adhesió del municipi. Al mateix temps el ple va tenir un record per la figura de l'anterior governador, Rodolfo Gil. La inestabilitat política i social que hi va haver al llarg de tot l'any tant a Catalunya com a tota Espanya, amb nombroses vagues com la de La Canadenca, va provocar que al mes d'agost hi hagués un relleu al capdavant del Govern Civil. El dia 16 José Me Martínez de Avellanosa prenia possessió del càrrec només tres mesos després que ho fes el seu predecessor. Durant l'acte el nou governador esperava ser secundat en la seva gestió i va mostrar la seva bona disposició a col·laborar amb les autoritats, corporacions i elements socials que esperava que en facilitessin la seva tasca. L'Ajuntament, un cop més, va voler fer constar en acta la seva satisfacció pel nomenament d'una personalitat tan distingida.

Ja a meitats d'any, concretament el 18 de juny, es va llegir una instància de Joaquín Gargallo Dovato, veí de Saragossa que tenia residència a la Plana, en què demanava que fos donat d'alta al padró de veïns d'Alcover juntament amb la seva dona, Casimira Pérez Estevan, i els seus fills José, Agustín, Santiago, Dolores, María i Vicenta, de 21, 18, 15, 14, 8 i 6 anys respectivament. El consistori va acordar que els declararia residents en el moment que portessin sis mesos de residència continuada, com marcava la llei municipal. Es va decidir notificar aquesta resolució a l'interessat, i re-

cordar-li que igualment hauria de satisfer les càrregues que li corresponguessin de la seva població d'origen fins que no fos declarat veí d'Alcover. El 30 de juliol l'alcalde va explicar al ple que el municipi tenia la imperiosa necessitat de comptar amb un nou guarda de camp. L'any ja estava avançat i era necessari comptar amb personal per vigilar l'abundant collita que encara estava per recol·lectar. Ramon Gomis també va explicar la impossibilitat que hi havia per trobar una persona que en volgués ocupar el càrrec ja que la retribució que havia de rebre, 3,25 pessetes diàries, era molt petita. És més, advertia de la possibilitat que dimitís el guarda Miquel Girona Serra ja que s'havia adreçat a l'alcalde amb aquesta possibilitat si, almenys, no guanyava el mateix que un bracer. Es va obrir un debat per analitzar la situació que es plantejava i van estar d'acord tots els regidors que, efectivament, es tractava d'un salari molt baix. Després de consultar i comprovar que encara quedaven prou diners al capítol corresponent dels pressupostos, van acordar el jornal dels guardes diürns fins a les 4 pessetes diàries a partir del dia 1 d'agost i que l'alcalde procedís, encara que fos de manera interina, a cobrir la plaça vacant. Ramon Gomis, intentant decidir amb el major encert, va demanar als regidors que l'ajudessin a escollir la persona idònia per a la plaça vacant. El nom que es va posar damunt de la taula i que va rebre el recolzament unànime de tots els regidors i, per tant, el vist i plau de l'alcalde, va ser Joan Ferré Figuerola, veí d'Alcover, perquè ja havia exercit el càrrec anteriorment amb satisfacció de tothom i estava legalment capacitat per exercir-lo de nou. El 27 d'agost s'informava que, des del primer d'agost, ja realitzava les tasques de guarda de camp. A principi d'octubre es va donar compte de l'expedient per procedir a la renovació de les persones que formaven la Junta Pericial municipal. La Junta nomenada l'any 1915 estava formada per: Josep M. Català Rubert, Joan Girona Rubert, Francesc Barberà Camps, Sebastià Banús Barberà, Josep Besora Prats, Francesc Rubert Climent i Lluís Carbó Pareta. Per reemplaçar-ne la primera meitat, l'Ajuntament va nomenar com a pèrits repartidors Josep Magrané Català i Joan Isern Garcia, veïns d'Alcover, i Anacleto Plana Llorens, veí de Barcelona. Com a suplents, Lluís Roca Vidal i Albert Virgili Ribés, tots dos d'Alcover. Per al nomenament de l'altra meitat de la Junta per part de l'Administració de Contribucions, l'ajuntament va proposar els següents individus: Magí Grau Cortiella, Pere Gomis Barberà i Josep Isern Domènech, veïns d'Alcover, Joaquim Avellà Guardia de Valls, Baldomero Veciana Pareta de Tarragona,

Ramon Alumà Plana de Barcelona, Ramon Jové Vilanova, Joan Molné Cesari i Joan Pedret Miró, tots tres d'Alcover, Rafael Bosch Plana del Milà, Pau Català Miret de la Riba i Antoni Barberà de Reus. Com a pèrits suplents Joan Solé Magrané, Josep llavoré Masqué i Antoni Rubert Català, tots tres d'Alcover.

Es va decidir informar els pèrits escollits pel consistori i es va quedar a l'espera de conèixer els homes triats per part de l'Administració de Contribució.

El 3 de desembre es va informar que ja s'havia publicat al Butlletí Oficial de la Província l'ordre als ajuntaments per proclamar abans del dia 10 de desembre les vacants ordinàries i extraordinàries que havien de ser sotmeses a la següent renovació biennal del consistori.

Dels deu regidors que formaven el govern municipal, havien estat escollits el 14 de novembre de 1915 els senyors Sebastià Girona Vallverdú, Antoni Puig Rosell i Joan Garcia Roig, pel primer districte, i els senyors Sebastià Malapeira Banús i Amadeu Pamias Altès pel districte segon i eren els que els corresponia cessar, i en quedaven Ramon Gomis Puig, Antoni Ferré Cesari, Josep París Solé, Joan Fa Esteve i Gaspar Girona Casas.

Es va acordar declarar cinc vacants ordinàries i en les properes eleccions municipals s'havien d'escollir tres regidors per al primer districte i dos per al segon. També es va acordar comunicar aquest fet al veïnat mitjançant edictes a les portes dels col·legis electorals, així com a la Junta electoral municipal i al governador civil.

Hisenda

En aquest apartat l'any va començar amb l'acord pel qual el recaptador municipal havia de realitzar durant els dies 17, 18 i 19 de gener el cobrament dels repartiments substitutoris del Consum i de Guarderia corresponents a l'any 1918. Però la tasca no serà fàcil, com ja hem vist nombroses vegades en anys anteriors, i més venint d'un any de crisi provocada per la pujada de preus de la I Guerra Mundial i la pandèmia de la grip.

Així som testimonis de com al ple del 25 d'abril es comprovà la situació de la recaptació del repartiment de consums i de guarderia rural, i es certificà que del primer impost només s'havia recaptat 3.980 ptes d'un total de 17.281 i del segon s'havia recaptat 2.878 ptes del total de 5.300. La deficiència d'ingressos creava una situació angoixosa pel gran nombre

d'obligacions municipals i es va decidir que no es podia consentir durant més temps la resistència passiva dels contribuents morosos, per la qual cosa s'acordà iniciar el procediment de constrenyiment per poder fer front a les despeses pendents i, sobretot, poder fer front al pagament del contingent provincial.

Uns mesos més tard, el 17 de setembre, el ple va acordar fer entrega al recaptador municipal Miquel Rius Martí dels valors per guarda rural corresponents a l'any 1919, per tal de fer el cobrament de tot l'any perquè hi havia molts contribuents que s'estimaven més pagar-ho d'un sol cop per evitar-se molèsties i d'altres també ho preferien perquè la quantitat total era petita. També es va demanar a l'alcalde Gomis que es fes el cobrament voluntari al més aviat possible, i que s'avisés als alcaldes de les poblacions veïnes per tal que ho anunciessin a les seves respectives demarcacions.

Però el 8 d'octubre l'ajuntament s'assabentava dels molts morosos que encara existien en el pagament de la guarderia rural, tant del corresponent al repartiment de 1918 com al del primer trimestre de 1919. Donada aquesta circumstància, per unanimitat es va decidir fer servir tots els mitjans persuasius necessaris per fer efectives aquestes quotes.

Els mateixos problemes de recaptació els veiem també a l'hora de la subhasta pel lloguer dels drets sobre la carn a l'escorxador. Aquesta subhasta s'havia de realitzar el 25 de febrer però en el ple de tres dies més tard s'explicava que no s'havia dut a terme perquè no s'havien presentat candidats. Es va decidir marcar el 6 de març com a nova data per fer la subhasta. Durant el ple del dia 21, Ramon Gomis va haver d'explicar que tampoc el dia 6 de març s'havien pogut subhastar els drets de la carn per la mateixa raó, la manca de candidats.

Tot seguit l'alcalde va explicar que no seria bo fer una nova convocatòria perquè forçosament això faria baixar el preu de la subhasta, cosa que perjudicaria la recaptació municipal. Per aquest motiu, i tenint en compte les especials condicions del poble en la venda de la carn que no permetria evitar possibles frauds, proposava demanar al gremi de carnisers de la vila, formats per Antoni Agràs, Joan Cortiella Ollé i Pere Martorell Barberà (aquest com a representant de Manuel Casagualda de Reus), contractar l'administració i el cobrament de l'arbitri sobre les carns sota el tipus anual de 1.000 pessetes, que el gremi es va oferir a pagar trimestralment per avançat. També van oferir quedar-se amb l'arbitri de l'escorxador per un total de 2.200 pessetes que també pagarien per trimestres avançats.

Davant d'aquesta situació, el consistori va aprovar per unanimitat la proposta veient els avantatges que tenia per al municipi i va comissionar l'alcalde Ramon Gomis i el regidor síndic Antoni Puig a signar el contracte. Aquest es va autoritzar en el ple del dia 28 de març quan es va poder comprovar que complia amb les condicions acordades en el ple.

El 14 de març es feia referència a un Reial Decret del Ministeri d'Abastiments relatiu a la tinença clandestina d'articles de primera necessitat. L'ajuntament va decidir per unanimitat fer públic mitjançant un pregó, l'obligació que tenien tots els alcoverencs de presentar per triplicat una declaració de les "substàncies alimentàries, combustibles, pinsos i adobs químics" que tinguessin, així com avisar els veïns que visquessin fora de la vila que tenien les mateixes obligacions i que tots havien de fer aquesta declaració abans de 15 dies amb l'advertiment de les responsabilitats en què poguessin incórrer per negligència o falsedat.

El mateix dia es van posar a disposició de tots els regidors els llibres de comptes municipals i es va fer constar que els ingressos obtinguts fins aquell dia ascendien a 14.327,41 ptes., i que les despeses sumaven 12.835,86 ptes.

A l'octubre es va tornar a fer palesa la mala situació econòmica del consistori quan al ple del dia 3 es va fer lectura d'una comunicació de part del governador civil que havia estat rebuda el 26 de setembre. En aquesta comunicació el governador ordenava a l'ajuntament remetre els comptes els anys entre 1893 i 1918 en un termini màxim de 40 dies. El governador amenaçava procedir amb tot el rigor i comminava a enviar un comissionat per formalitzar l'entrega sense perjudici d'exigir responsabilitats als funcionaris que eren encarregats de confeccionar aquests comptes.

Després d'una discussió es va decidir que l'alcalde Gomis i el secretari municipal es desplaçessin a Tarragona per explicar al governador la impossibilitat de complir amb la demanda perquè alguns dels funcionaris ja havien mort i molts d'ells tenien els llibres de comptes als seus domicilis i es desconeixen en aquell moment on es podien trobar. A més també es traslladaria al governador un escrit amb totes les actuacions que des de l'ajuntament s'havien fet per tal de recuperar els llibres de comptabilitat que faltaven corresponents als anys que van des de 1912 fins a 1916, aconseguir l'autorització del de 1917 i recuperar, de part de l'ex-secretari municipal Ramon Caballé Isern, tots aquells altres documents municipals que estaven al seu poder. Una polèmica que, efectivament, hem pogut anar seguint en les actes municipals d'anys anteriors.

Finalment, el 26 de novembre, es va declarar com a partida fallida la quantitat de 2.802,15 pessetes per descobert de les quotes i multes de les cèdules personals corresponents a 1916, un cop es van examinar els justificants. Ja que en aquell moment el pressupost municipal per l'any 1920 s'elaborava, es va decidir que la Comissió d'Hisenda fes servir com a recursos legals per cobrir el dèficit:

- Un recàrrec del 16% sobre la contribució territorial (rústica, pecuària i urbana).
- Un recàrrec del 32% sobre les quotes del subsidi industrial.
- Un recàrrec del 50% sobre l'impost de cèdules personals.

L'alcalde va informar que havia visitat el president de la Diputació per veure la manera d'ingressar el contingent provincial.

Quintos

Com era habitual, a principi d'any es van iniciar tots els preparatius per realitzar el llistat dels joves alcoverencs que havien de complir amb el servei militar. El 21 de febrer, el consistori va acordar, tal com marcava la llei de 1916, fixar en 3,50 pessetes el jornal mitjà per la consideració de pobresa referida a les excepcions del servei a files. El mateix dia es va encarregar Josep Barberà Cervelló, caporal retirat de l'exèrcit, ser el responsable de la revisió dels mossos del reemplaçament de 1919 que s'havia de produir el dia 2 de març.

Com que en els darrers temps s'havia produït una important immigració a la vila, comencen a sovintejar els expedients d'informació per la sol·licitud de joves no nascuts a Alcover però que, com a nous veïns, havien de ser tallats i reconeguts com a mossos del poble. Així ho podem constatar en un acord del 28 de febrer amb els mossos Joan Baptista Agasa Puell, originari de Santa Bàrbara, i Fermís Arias Lucas, provinent de Conca, tots dos del reemplaçament de 1918. Es va acceptar la seva inclusió a l'acte de revisió i classificació que, com ja hem vist, havia de realitzar-se el dia 2 de març.

A final d'abril es va aprovar un expedient d'excepció a favor del mosso del reemplaçament de 1918, Joan Girona Rubert que, tot i ser reconegut com a útil a la sessió de classificació dels mossos, donada la seva reclamació per tractar-se de fill únic i de família pobre, es va decidir declarar-lo exceptuat pel servei a files, tal com marcava la Llei de Reclutament.

Després de la seva classificació com a soldats, els mossos havien d'entrar en caixa és a dir, havien de traslladar-se a les seves destinacions. El primer d'agost va tenir lloc aquest ingrés pels mossos del reemplaçament i es va comissionar Francesc Biosca Querol per tal d'acompanyar-los a Tarragona. De la mateixa manera va aprofitar per passar pel Batalló de 2ª Reserva a recollir les llicències absolutes.

El 26 de novembre es feia lectura d'un comunicat del vicepresident de la Comissió Mixta de Reclutament de Tarragona en què es citava el pròfug número 15 del reemplaçament de 1914. Aquest jove, Antoni Magrané Pàmies, tenia sol·licitat un indult i se'l comminava a presentar-se davant la Comissió Mixta el dia 28 de novembre per ser tallat, mesurat i reconegut per la seva classificació definitiva. Com que tenia la qualificació de pròfug, es va decidir que aniria a Tarragona acompanyat del secretari municipal per donar fe de la seva identitat.

Quinze dies més tard, el 12 de desembre, es va informar que l'Antoni Magrané havia estat indultat perquè havia quedat degudament acreditat que era fill de pare pobre sexagenari del qual s'havia de fer càrrec, gràcies a l'informe favorable que havia realitzat el tinent d'alcalde.

Sanitat / Beneficència

El 21 de febrer es va acordar que l'alcalde demanés al director de l'Institut Pere Mata de Reus, el reingrés de la veïna Maria Sans Albaigés perquè se li havia reproduït la seva malaltia mental. El ple també va acordar per unanimitat que el municipi es faria càrrec de les despeses de la seva estada a l'Institut per la pobresa de la seva família, pares i germans. Aquest acord, que significava fer servir una part del contingent provincial, es va comunicar al president de la Diputació Provincial i al president de la Mancomunitat per tots els efectes legals. Uns mesos més tard, a final d'octubre, el president de la Diputació i el director de l'Institut Pere Mata informaven al consistori de l'augment de 20 cèntims diaris, o sigui 6 pessetes mensuals, per les despeses de manteniment de les persones ingressades a la institució per acord del consell permanent de la Mancomunitat de Catalunya. L'ajuntament, que s'estava fent càrrec del manteniment de la Maria Sans, va acordar acceptar-ne l'augment.

Al mes d'abril es va procedir a l'elaboració de la llista de famílies pobres del municipi per tal que poguessin rebre assistència gratuïta i abonaments

de pa i carn, i proposar la creació d'una comissió que estaria formada per l'alcalde Ramon Gomis com a president i com a vocals els regidors Antoni Puig i Amadeu Pàmies.

La llista va estar exposada al públic durant 15 dies i el 6 de juny l'alcalde Gomis va informar el ple que, durant aquest temps, no s'havia produït cap tipus de reclamació. El consistori va accedir a aprovar-la definitivament i es va ordenar que se'n fes arribar una còpia al metge i al farmacèutic per facilitar el préstec del servei corresponent a les famílies relacionades.

El 26 de novembre el regidor Joan Girona va presentar un compte per 13 pessetes entregades com a almoïna a unes religioses que havien estat pel poble demanant pels seus respectius establiments de beneficència.

Ensenyament

En aquest apartat, tan protagonista en altres anys, només destaca el 1919 per la "peremptòria" necessitat de fer petites obres de manteniment a algunes de les instal·lacions escolars. Així, el 26 de setembre es va aprovar emblanquir la casa-habitació de propietat municipal on vivia el mestre Josep Martorell Tell, així com els locals de l'escola i que es fessin totes les reparacions necessàries per la seva conservació.

Urbanisme

A principi d'any l'alcalde va destacar la urgent necessitat de construir l'escala principal de les cases consistorials, perquè ja estaven fetes les voltes que s'havien aprovat al novembre de l'any anterior i, com que els pressupostos havien estat ja aprovats pel governador civil, per evitar possibles accidents i desgràcies feia aquesta petició malgrat que el pressupost no estigués encara plenament en vigència. El ple va acordar tirar endavant aquestes obres i designar el regidor Josep París Solé per a la vigilància de les obres i la presentació de comptes. L'obra es va finalitzar al mes d'abril i el dia 25 d'aquest mes es va aprovar un compte de 599 ptes. per jornals i materials invertits en la finalització de les escales.

Al llarg de l'any va continuar la progressiva modernització del poble i el 13 de març som testimonis de l'autorització que des del Govern Civil es va fer a Francisca Castaños, a través del seu marit Juan Miguel Urasandi, per establir xarxes de distribució d'energia elèctrica tant a Alcover com a la

Selva amb una derivació a la finca coneguda com Villa Urrutia situada al terme municipal de l'Albiol.

Altres

El 1919 va ser un any políticament i socialment molt mogut. Naturalment, en una societat cada vegada més interconnectada, aquesta agitació també arribava a un municipi com Alcover. A la sessió plenària del 10 de gener es va fer referència a una comunicació del president de la Mancomunitat de Catalunya en què demanava a l'ajuntament que expressés la seva adhesió a les Bases d'autonomia presentat pel Consell de la Mancomunitat al Govern. També demanava que és designés un delegat per representar el consistori a la reunió general de municipis de Catalunya, que havia de tenir lloc a Barcelona per tal de poder assegurar l'efectivitat dels acords de l'assemblea oberta on els regidors havien manifestat com seria de satisfactòria la implantació de l'autonomia municipal i regional de manera que, segons la seva opinió, els pobles i les regions es poguessin desenvolupar lliurement segons les seves aspiracions i energies, amb la contribució al ressorgiment "de una España intangible, potente y grande, a cuya consecución deben emplearse todos los medios lícitos y legales". Després d'una discussió es van prendre els següents acords:

- Ratificat el Plebiscit de l'autonomia, l'ajuntament s'adheria a les bases per a l'autonomia presentades davant el Govern.
- S'acordava assistir a la reunió general de municipis de Catalunya.
- L'ajuntament delegaria en l'alcalde Ramon Gomis Puig aquesta representació.

El 25 d'abril es va comissionar l'alcalde Gomis a assistir, aquest cop, a la conferència sobre l'Agricultura Catalana organitzada per la Mancomunitat de Catalunya i que s'havia de realitzar a Barcelona els dies 7, 8 i 9 de maig, per "la importància que en pro de los intereses agrícolas puede derivarse del despertar de la payesía catalana".

A final de maig es va informar que el dia 5 de juny arribaria a la vila el nou rector de la parròquia, Tomàs Alsina. Es va acordar que els membres de l'ajuntament l'anessin a rebre en forma de Corporació i es va deixar en mans de l'alcaldia la decisió de convidar totes les persones que cregués convenient a l'acte de rebuda.

El rector va arribar i va anar per feina perquè el 18 de juny va enviar una carta al consistori per convidar-lo a assistir a la processó del Corpus Christi. Per al ple l'assistència a aquest acte es tractava d'un costum inveterat i es va acordar per unanimitat assistir-hi de manera oficial. I, com que també era tradicional, l'ajuntament es faria càrrec de la despesa d'espelmes i de l'aixecament d'un altar a la plaça pública. La factura de cera per a les espelmes va ser de 39 pessetes, com es va informar el 26 de novembre.

El 3 d'octubre, propera la data de la Festa Major que en honor de Santa Úrsula i Sant Pròsper que anualment es celebrava a Alcover i que tindria lloc els dies 21 i 22 d'octubre, es va acordar per unanimitat que, dintre el que permetés el pressupost, es celebrés la Festa Major "con la misma pompa y solemnidad que en los años anteriores". Cal recordar que l'any anterior, el 1918, la Festa Major es va veure molt deslluïda a causa de la pandèmia de grip mundial. Es va encarregar al tinent d'alcalde Sebastià Malapeira que tingués cura de l'ordre durant els dies de festa i que presentés els comptes de despeses ocasionades per l'orquestra que es contractés, els oficis religiosos i altres diversions públiques, com gralles, o la despesa de cera. En aquest sentit, el regidor Malapeira va presentar els comptes a la sessió del 26 de novembre amb una factura que va ascendir a 599,30 pessetes.

Pel que fa a la Fira, que va tenir lloc els dies 12 i 13 d'octubre, es va comissionar el regidor Antoni Puig Rosell i Antoni Ferré Cesari per tal que, acompanyats de l'oficial de la Secretaria i de l'agutzil encarregat de la recaptació de les parades públiques, fessin el cobrament dels drets per aquestes parades, i que s'expedís als paradistes els corresponents rebuts. La Fira era de bestiar, fruits del país i objectes de tota classe. El 22 d'octubre es va informar que aquesta recaptació havia ascendit a 108,70 pessetes. El 15 d'octubre es va explicar que la comissió encarregada de l'homenatge a Josep Aladern finalment havia escollit la data del dia 19 d'octubre per celebrar-lo. Aquest homenatge havia estat endarrerit nombroses vegades des que es va prendre acord de realitzar-lo a la sessió del 27 de desembre de l'any anterior. En aquell ple es va decidir que l'ajuntament hi contribuiria amb 50 pessetes. Amb el desig que resultés "a la altura que alcanzó en vida el malogrado hijo de esta población Cosme Vidal", també es va acordar per unanimitat afegir 150 pessetes més, quantitat que havia de ser suficient per pagar una banda de música que rebés a la comissió, que servís també per donar solemnitat al descobriment d'una placa i per pagar la construcció

d'una tribuna a la plaça pública des d'on es farien els discursos de l'acte. Les despeses finals van ascendir a 152 pessetes tal com es va informar al ple del 26 de novembre.

A la mateixa sessió i a petició dels veïns Bernardo Luis i Ana Vilaró Solà, que havien passat a residir a Barcelona, es va acordar donar-los de baixa com a veïns amb l'obligació de pagar els impostos municipals corresponents durant sis mesos fins que poguessin ser reconeguts com a veïns de Barcelona. També es va decidir adquirir la corda necessària per al rellotge públic.